

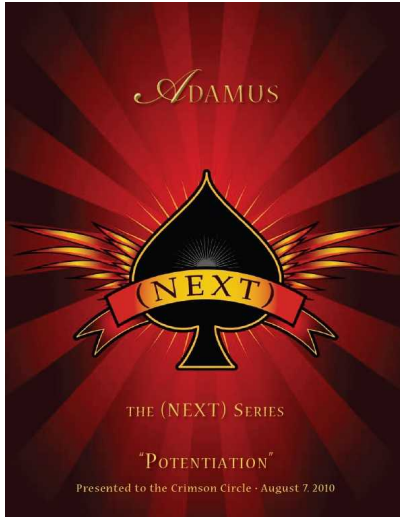
Adamus 1. Shoud - 2010. augusztus

ELSŐ SHOUD: „Potencializálás”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus Következő (NEXT) sorozat első Shoudjának magyar fordítását, mely élőben 2010. augusztus 7-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Allamban.

KÖVETKEZŐ (NEXT) SOROZAT

2010. augusztus 7-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.

www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, Aki vagyok, Adamus Saint-Germain (franciás kiejtéssel) itt a ti szolgálatotokban.

Többször elkacagtam magam, míg készülődtünk erre a Shoudra, a 12. közös sorozatunkra. Először is meg kell dicsérem Lindát, a mai zenei választásáért. Az első alkalmak egyike... az egyedüli alkalmak egyike, amikor is elégedett vagyok veled. (nevetés) Senki mást nem akarok bántani, de ő az egyedüli, aki meghallotta, aki megérezte az egyedülálló energiákat a dal mögött és bátorította Cauldrét arra, hogy ezt válassza. Csodálatos zene, a szimfónikusokkal, Sting hangjával, nagyon-nagyon metafizikusra sikerült, ha nem vettétek volna észre. Próbáljátok egy kis zenét hallgatni. Hello, Hölgyeim.

Éreztétek? Éreztétek, míg a zenét játszottuk? Megkaptátok a letöltést? Minden itt volt. Már beszéltünk erről korábban is - minden megérkezik, letöltődik, míg szól a zene, belétek érkezik, talán felállítja a szőrt a karotokon - noha nem túl sokaknak van ilyen hosszú szőrzetük a karjukon, szerencsére... (nevetés) - végig borsózik a hátatok és vesztek egy mély lélegzetet tőle. Minden benne volt.

Az elme - a szépséges, szépséges elme - tűnődik rajta, kételkedik, így szól: „*Valószínűleg, csak kitalálok ezt.*” Noha testi érzeteitek vannak, mindenütt érzitek az egészet, az elmétek mégis így szól: „*Várjuk csak meg, mit szól minderről Adamus!*”

De ma játszunk egy játékot. Megkaptátok a letöltést. Ez nem egy egyszerű letöltés, hanem a potenciálok letöltése. Melyik potenciált játszunk ma ki azok közül, amelyek most letöltődtek hozzátok? Milyen irányba visszük a mai Shoud témáit?

Rajtatok múlik, teljes mértékben. Én azt a játékot fogom választani, amit ti választotok. Lehetne örömeink benne, sokat nevetnének - ah, nagyszerű módja az energiák elengedésének. Vagy lehetnének nagyon komolyak. (hallgatóság így szól: Neee!) Nem, nem, nem. Nem. Lehet, hogy ma nagyon piszkálódó leszek Vince-szel! (Közönség válasza: Neeem!) Nem, nem nem, nem. Vagy vehetnének könnyedén. Csúszkálhatnánk, csúszkálhatnánk könnyedén arra, amerre az utunk továbbvisz. Ez az egyik dolog, amit ma teszünk majd.

Az Új Sorozat

Ez a 12. sorozatunk. Tizenkettő - eléggé fontos szám. David, eléggé. (nevetés) Egy egyes és egy kettes. Valójában... az univerzumnak megvan a maga matematikai ritmusa. Az emberek a

matematikával általában a tízes számrendszerben dolgoznak. Az univerzum tulajdonképpen leggyakrabban - bár nem mindig -, de a tizenkettessel dolgozik. Vannak dimenziók, amelyek a négyes és a hatvanhatos számrendszerben működnek és egyéb számok alapján, de általában az ismert univerzum, valahogy mindig visszatér a 12-es eredetéhez.

Nos, most elindulhatnánk... Én meg is teszem. Majd belemegyek egy hosszas előadásba egy „Kérdezd Adamust” közvetítésben... noha én nem szeretek kérdésekre válaszolni, inkább csak legyen ez egy „Adamus megmondja” közvetítés. (nevetés) De azért elnevezhetjük Kérdezd Adamusnak, csak azért, hogy a hallgató ettől jól érezze magát.

LINDA: Nem, hívjuk annak, ami. Szerintem megfelelő lesz, az „Adamus elmondja”.

ADAMUS: Adok majd Lindának egy listát. Van egy, amelyet nagyon-nagyon hamar szeretnék elkészíteni. Az ET-k és az Angyalok címmel.

LINDA: Ó, ez tetszik nekem.

ADAMUS: „A valódi különbség”. Pedig nincs is semmi. (nevetés)

LINDA: Ó, ez tetszik nekem.

ADAMUS: Na még hogy! Most különösen, ezekben az időkben, amelyekben éltek, tudjátok, hogy léteznek az ET-knek és az ufóknak a beáradása? Valószínűleg éreztek már néhányat közülük. Sokkal több van, mint amennyi eddig volt - már jó ideje. És nem azért vannak itt, hogy megmentsek a világot.

LINDA: Te most azt mondtad, ET-k és angyalok? Vagy...?

ADAMUS: ”ET-k és Angyalok. Az igazi különbség.”

LINDA: Oké, Oooh. „Adamus megmondja”.

ADAMUS: Éppen most nagy beáradás van ET-kből és UFÓ-kból. Vannak angyalok, akik most érkeznek és nem feltétlenül azért jönnek, hogy megmentsek a bolygót. Nem feltétlenül azért, hogy segítsenek nektek. És majd szeretnék elmesélni egy történetet, Kuthumival együtt, igen, egymás oldalán állunk majd és az angyalokról és az ET-kről mesélünk majd.

Szóval, Linda, kérlek írd fel, hogy erről is készítsünk majd egyet...

LINDA: Egymás oldalán?

ADAMUS: Igen, egymás oldalán.

LINDA: Ez hogyan néz ki?

ADAMUS: Állj fel egy pillanatra. (nevetés) Gyere erre.

LINDA: Sebezhetőnek érzem magam.

ADAMUS: Először is... először én jövök (nevetés, amint Geoff székébe ül) majd... Kuthumi következik. (még több nevetés, amint Linda székébe átül)

LINDA: Köszönöm, hogy tisztáztad.

ADAMUS: Már csak fel kell venni.

ADAMUS: És szeretnék egy beszélgetést a 12-ről is. Ez egy elég fontos szám. A mi esetünkben, a Shaumbrákkal ez egy elég fontos szám, a mi utazásunkat tekintve, mindezen évek alatt, a 12-nek nagy jelentősége van, mert egy ciklus végéhez érkezünk és egy újba lépünk be.

Nos, a ciklusokkal az a helyzet, hogy általában nem igazán kezdődnek és végződnek hirtelen, elvágólagosan. Nem fejezzük be a 11-et hirtelen, hogy a 12-be lépünk, vagy a 12-t, hogy a 13-ba ugorjunk. Van közöttük egy kis átfedés. Ezért éreztek egyszerre többféle energiákat, többféle

tudatszintet. De ez jelentős dolog, hiszen mi, csoportként, most elhagyjuk az „Ébredés Zónáját” ebben az évben, a beszélgetéseinket folytatva. Tüllépünk majd rajta, a következő szintekre lépve és erről szeretnék ma beszélni.

Igen, továbbra is érezhettek majd ébredési tüneteket. Továbbra is lesznek maradványai. De megfigyelhetitek majd, hogy az új dolgok, amelyekről ma fogunk beszélni, szintén megjelennek majd.

Szóval, Cauldre megkérdezte - és néhány csapattag is megkérdezte -, hogy mi lesz a következő sorozat címe. És én azt mondtam, „Igen”. Erre ők azt mondták: „Adamus, mi lesz a következő sorozat neve?” És én azt mondtam: „Igen.” Olykor kissé nehéz megérteni az emberi logikát... És Cauldre végül kissé frusztráltan és... (Adamus lekapcsol egy ventilátort) Én nem szeretem ezeket a szerkentyűket. Te megtarthatod a tiedet (mondja Lindának) Az enyém nem kell.

LINDA: Köszönöm.

ADAMUS: Te megzizzenhetsz ezektől az energiáktól, én nem fogok.

Nos, olykor az emberi logika egy kissé nehezen érthető és így Cauldre még egyszer megkérdezte: „Mi a neve a következő sorozatnak?” És erre azt mondtam: „Igen, ez a Következő Sorozat!” A következő sorozatot úgy fogjuk hívni - és szeretném, ha ezt így írnánk (Adamus ír a táblára) - majd később elmagyarázom - (NEXT) A Következő (NEXT) sorozat - mert azt jelképezi, hogy mindannyian a következő szintre lépünk. Mindenki, aki még itt van, akik nem léptek le és akik csatlakoztak hozzánk időközben, mindannyian a következő szintre lépünk. Izgalmas és olykor frusztráló lesz. Tüllép majd azon, amit most el tudtok képzelni. Én azt hiszem, hogy élvezni fogjuk nagyon. Együtt osztozunk majd a kalandban. Szóval, a „Következő Sorozat” lesz, ha szeretnétek ezt így írni.

Hol vagytok most?

Nos, mielőtt nekikezdünk, szeretném, ha Linda magához ragadná a mikrofont és a közönség sorai közé indulna az Adamus díjaival együtt.

LINDA: Igen, Uram!

ADAMUS: Már csak nagyon kevés maradt neki. Rendelnem kell még néhányat. Az Adamus díjak után - és most mielőtt belekezdünk, szeretném megköszönni mindenkinek, hogy ma erre a különleges alkalomra szépen kiöltöztetek. (nevetés, ahogy Adamus szarkasztikusan forgatja a szemét) Igen, Cauldre engem a nagyon cuki kis ananászos pizsamámba öltöztetett. (nagy nevetés, Adamus a Geoff által viselt Hawaii mintás ingre céloz)

LINDA: Te mondod hogy „fejezd ki magad”! Hát, ez is egy önkifejezés.

ADAMUS: Már idővel előreléptünk a tisztelet elsajátításában, na nem a nekem szóló tiszteletében - hanem az önmagatok tiszteletében - erre tessék, most nézhetem, amint széthullik az egész. De...

LINDA: Nem várod izgatottan Kauait? (utalva a Crimson Circle jövő tavaszi workshopjára - mely Kauai szigetén lesz) Te nem leszel ott?

ADAMUS: Ezt ugyan én fel nem veszem Kauain!

LINDA: (nevet) Rosszabbat fogsz hordani! (Adamus kuncog).

ADAMUS: Nos, amint Linda felkészült, felteszem a kérdést: „Hol vagytok épp most?” Ám, szeretném, ha ebből a perspektívából válaszolnátok. Mondjuk, hogy televíziós riporterek vagytok,

akik önmagatokról készítetek riportot. Tehát lépjete ki magatokból egy percre. A televíziós riporterek számára általában 30-40 másodperc áll a rendelkezésükre, hogy egy történetet létrehozzanak. Szóval, csak röviden. Hol vagytok épp most?

Hol tartotok? Nos, Linda, ha kérhetném...

LINDA: Örömmel.

ADAMUS: És önkénteseket választunk majd a közönség soraiból.

LINDA: (átnyújtva a mikrofont valakinek): Önként szólhatsz! (nevetés)

ADAMUS: Ez az új energiás önkéntesség.

GREG: Igen. Rendben. Szóval, gyors pályán vagyok...

ADAMUS: Gyors pályán.

GREG: ...az integrációs folyamatommal.

ADAMUS: Ez mit is jelent a közönség számára, akinek fogalma sincs arról, hogy miről beszélsz?

GREG: Ez azt jelenti, hogy amikor ma idejöttem, arra gondoltam: *"Nem érdekel már, hogy mit mond Adamus, én csak azért jövök, hogy a családdal legyek."*

ADAMUS: Kitűnő. Egy Adamus... nem, két Adamus díjat neki!

LINDA: Ó, na hát, tudod, hogy véges a készletem!

ADAMUS: Két Adamus díjat, mert ez nem arról szól, hogy *ÉN* mit mondok. Én csak visszaadom nektek azt, amit ti mondotok. Szóval... Kitűnő.

LINDA: Ürítsd ki a zsebeidet!

ADAMUS: Ma nincs nálam pénz.

LINDA: Ürítsd ki a zsebeidet!

ADAMUS: Azt hiszem, Cauldre mindent otthon hagyott. Nézzük csak, itt van egy mentolos cukorka, de erre szüksége lesz.

LINDA: A másik zsebet is.

ADAMUS: Nincs ott semmi. Szóval, kitűnő, két Adamus Díjat neki!

LINDA: Jó, megvan.

ADAMUS: Nos, a következő?

LINDA: Valaki más?

ADAMUS: Hol vagytok most? A saját életetek riporterei vagytok. Hol vagytok most? Hogy mondanátok röviden és tömören?

CAROLINE: Hol vagyok ma?

ADAMUS: Igen. Hogy vagy? Milyen riportot adnál, gyorsan a mostani életedről, általánosságban?

CAROLINE: Ma azon gondolkodtam, hogy túllépek a fájdalomon, amit nyilvánvalóan én teremtettem.

ADAMUS: Ah.

CAROLINE: És hogy megtalálom az örömet és a boldogságot mindeközben.

ADAMUS: Kitűnő. Gondolkozol rajta, és ezt fogom én leírni. Jó. Akkor tetszeni fog neked ez a mai nap. Köszönöm. Következő.

SHAUMBRA3 (nő): Én átmenetben vagyok.

ADAMUS: Átmenetben. Akkor hamarosan látlak a túloldalon? (nevetés)

SHAUMBRA3: Nem erre a fajta átmenetre gondoltam. Inkább...

ADAMUS: És, élvezed az átkelést?

SHAUMBRA3: Nos, attól függ.

ADAMUS: Igen, igaz. Bizonyos dolgoknál jobb, más dolgoknál rosszabb.

SHAUMBRA3: Aha.

ADAMUS: És miből kelsz át mibe?

SHAUMBRA(3): Az ötös kategóriájú hurrikánból, amelyben az életem utóbbi néhány évét töltöttem, egy békés középpontba.

ADAMUS: Pontosan. És megtaláltad azt a békés középpontot?

SHAUMBRA(3): Voltak napok.

ADAMUS: Voltak napok. És mit szólnál, ha elmondanám az én hírsatornám híreit, amelyek szerint valószínűleg nem fogod megtalálni a „békés” helyet. És ezt mindannyiótoknak mondom. Ha a békességet keressétek, rossz csoportba jöttetek. (nevetés) Minden bizonnyal rossz csoportban vagytok.

LINDA: Zárjátok be a kapukat!

ADAMUS: Vannak gyógyszerek ehhez a békességhez, de mi nem a békességbe tartunk. Ezt most megmondom nektek. A dinamikus, lelkes, energikus, vibráló, csodálatos, a minden határon túllépő minőségbe tartunk, de ez nem lesz békés. Rendben van ez így?

SHAUMBRA3: Én szeretem a vibrálót. A vibráló az jó.

ADAMUS: Vibráló, igen. Rendben. De te átmenetben vagy és hol vagy éppen ebben az átmenetben? Ezen az oldalon, vagy azon az oldalon?

SHAUMBRA3: Már inkább a vibráló oldal felé haladok.

ADAMUS: A vibráló oldal felé. Jó. Rendben. Akkor élvezni fogod a mai napot, remélem. Következő.

JOE: Um... (Kerri valamit mond neki)

LINDA: Kap egy kis segítséget... (nevetés)

JOE: Kapok egy kis... nem is tudom, mit. Egy kis nem tudom mit.

ADAMUS: Nem tudom. Rendben. Ezt szereted? Nem tudom! (nevetés)

JOE: Elégedett vagyok.

ADAMUS: Igen.

JOE: Elégedett vagyok.

ADAMUS: Elégedett? Tényleg? Tényleg.

JOE: Hát, egy kissé örült vagyok.

ADAMUS: Tudod, hogy Adamusnak hazudni bűn? (nevetés) Tudod, mi történik, ha megteszed?

JOE: Rendben.

ADAMUS: Jól van, na gyerünk. Hol vagy éppen?

JOE: Nos, én csak... nem tudom... épp most jöttem ki egy erős viharból.

ADAMUS: Igen, egy másik erős... egy másik erős vihar! Élő híradás! Joe most egy újabb erős viharon megy át! (nevetés) Tavaly, Joe egy jelentős viharban volt. Most idén, ezelőtt egy jelentős viharban volt Joe, Joe szeret nagy viharokba kerülni.

LINDA: Durva.

JOE: Igen, gondolom.

ADAMUS: Igen, igen. És ez így van jól. Teljesen rendben van ez így, mindaddig, amíg elismered. De ha nem ismered el, amikor úgy teszel, mintha nem te választanád, akkor bajban vagy. Igen.

JOE: Igen.

ADAMUS: Igen. Nos, akkor hol vagy most éppen?

JOE: Itt. (nevetés)

ADAMUS: Ez jó! Ez mély igazság. Ez nem csak egy szokványos Adamus díjat érdemel, hanem egy „Elképesztő Úr” Adamus díjat!

LINDA: „Elképesztő Úr” Adamus.

JOE: Miért? Köszí, Adamus.

ADAMUS: Állj csak fel, gyere ide fel. Gyere ide fel, hogy a világon mindenki láthasson téged. Örülök, hogy kiöltöztél erre a különleges ceremóniára. (nevetés) Gyerünk. Én majd tartom ezt neked. (Adamus tartja Joe elé a mikrofont, miközben az fogja az Adamus által ajándékozott csomagot.)

JOE: Most éppen... alapvetően... megőrültem..

ADAMUS: Igen.

JOE: ...egy csomó örült szinten, de elismertem, hogy itt kell lennem most. És azt is érzem, hogy az örök énem megérkezik ebbe a pillanatba. Ez az integrációs folyamat. Én ezt így tudom a legjobban leírni.

ADAMUS: Ám, azt nem ismered fel, hogy ez elképesztő. Te egy rossz perspektívából, a rossz televíziós perspektívából tekintesz rá - a kétségből és az önbizalomhiányból. Amin épp keresztülmész valójában nem nagy dolog. (nevetés) Csak te felépíted. Sokkal többnek adod elő, mint ami szükséges lenne. Kissé beleragadsz ebbe. Majd később elmondom neked, hogy miért, de most azt szeretném, ha felfedeznéd, hogy ki vagy valójában. Készen állsz rá?

JOE: Igen.

ADAMUS: Ki kell nyitnod egy csomagot.

JOE: Óh! (nevetés)

ADAMUS: Igen, nem csak egy kartoncsövet adtam neked.

LINDA: Csak az egyik oldala nyílik.

JOE: Kaphatok egy tanácsot?

LINDA: A másik vége már most nyitva van.

ADAMUS: Egy kés?

LINDA: Ki fog esni. Ki fog esni!

ADAMUS: Ó, Garret, a férfi! (Garret átadja a kését Joenak)

LINDA: Ez már eleve ki van nyitva! (nevetés) Kérlek, ne adjatok Adamus kezébe kést!

ADAMUS: Ezt megtetted egy előző életben, amikor kirúgtalak. Az egy kard volt - Egy kissé nagyobb volt. De... (a közönség mosollyal és tapsal válaszol, amint Joe feltartja a fém feliratot, melyen ez áll: Elképesztő Uram)

Tudod mit? Még nem végeztünk á, elképesztő Uram! Ez a perspektíváról szól és a potenciálokról. Melyikre akarsz figyelni? Melyikre akarsz fókuszálni? A viharokra? Akkor meg is fog történni. Vagy az Elképesztő Úrra? Nem értem, hogy az emberek, hogy Te, miért nem akarsz az Elképesztő Úrra összpontosítani. Élvezetesebb a viharra fókuszálni? (Valaki azt mondja: nem) Igen. Igen. Ki mondta, hogy nem? (nevetés, amint Adamus a közönséget fürkészi)

LINDA: A fenébe!

ADAMUS: Igazad van. Logikusan nem adna több élvezetet a viharra való fókuszálás, ám nálatok mégis ez a helyzet. Mégis így van. Van egy bizonyos energiája, egy vonzás, amely odahúz benneteket a viharba. De ugyanakkor, van az asztalotokon egy fém tábla, amelyen ez áll: "Elképesztő Úr". Ti nem akarjátok ezt meglátni, ti a viharra akartok figyelni.

Létezik ez a furcsa logika, amely így szól: „Előbb el kell takarítanom ezt a vihart, mielőtt elismerhetném, hogy Elképesztő Úr vagyok.” Így tehát folyamatosan viharokat üztök és kergettek. A szelmalmok előtt hajlongtok folyamatosan. Miért? Egyben Elképesztő Mesterek is vagytok. És erre tartunk most éppen. Ebben a (NEXT - KÖVETKEZŐ) sorozatban a potenciálokról fogunk beszélgetni és arról, hogy hogyan választotok az életetekben. Van valami...

LINDA: Jól néz ki a pólód előtt. (a fém felíratra mutatván)

ADAMUS: Bizony ám.

LINDA: Igen.

ADAMUS: De nem a póló. Talán a gatyá előtt... de... (nevetés) Talán a fejemen, de... (még több nevetés, amint feltartja feje elé) Cuki-muki... nos, Igen, jól áll.

Tehát itt van ez a függés, amely mindannyiótokra jellemző és ezt feltisztítjuk majd, a viharhoz való vonzódást, a drámáktól való függést, a késztetést, hogy fejlesszétek magatokat és a többi hasonlót. Ezzel már tényleg végeztünk. Ugye? Ugye? (közönség válaszol: "Igen", és tapsol.)

JOE: Köszönöm. Köszönöm, nagyon köszönöm, Adamus.

ADAMUS: Veled még nem végeztem! (nevetés) Tehát valóban azt kell mondanom, hogy most először éreztem ennek a nyilvánvalóságát, a legutóbbi Münchener találkozónkon azt éreztem, hogy a Shaumbra tényleg készen áll arra, hogy továbblépjen, hogy megszabaduljon ettől a függőségtől, hogy többé ne a viharra fókuszáljon. A viharok valódiak. A viharok a ti magánéletekben valódiak és mindenfelé azok. Nem arról van szó, hogy elhantolnánk, letagadnánk ezeket, vagy legyőznénk azokat. *Soha* nem fogjátok legyőzni azokat. Ez arról szól, hogy melyik potenciált fogod választani. Ez a (NEXT - KÖVETKEZŐ) Sorozat a potenciálokról szól majd mind. Annyira unni fogtok már engem, ahogy a potenciálokról és a potenciálásról beszélek... (Adamus hányást mutogat) De nagyon fontos. Tényleg az. Ez a következő lépcső Tudatos Teremtőként, amely itt is van.

Szóval, azt szeretném, ha ezt a kocsid műszerfalára tennéd (mutatván a felíratra) és amikor hazaérsz, tedd az éjjeli szekrényedre, mert ez egy potenciál, amelyet szintén választhatsz. Nem kell a rossz hírek csatornáját választanod. Választhatod az Elképesztő Urat.

Ám, mielőtt elengednék, meg kell tőled kérdezzem, hogy el tudod-e fogadni, hogy te, Elképesztő

Úr vagy? Ne hazudj nekem. Ma már megtetted egyszer. El tudod fogadni?

JOE: Jöjjön a pokol, vagy az özönvíz!

ADAMUS: El tudod fogadni, hogy Elképesztő Úr vagy?

JOE: Igen.

ADAMUS: Akkor is el tudod fogadni, ha a külső világ azt mondja, hogy egy barom vagy? (nevetés) Mert ezt mondja, mindannyiótoknak. Ti hoztátok ezt létre, ily módon. Úgy építtétek fel az egészséget, hogy evidens legyen, a külső dolgok nyilvánvalóan azt mondják, hogy ti... akármilyen is történnék. Értéktelenek vagytok. Barmok vagytok. Lúzerek, szerencsétlenek vagytok. Hazugok vagytok. Ez mind vagytok, bármi is történnék.

A kérdés az, hogy igazán, igazán el tudod fogadni ezt, nem csak kimondván néhány szót itt a színpadon, hanem tényleg elfogadva, hogy Elképesztő Úr vagy?

JOE: Igen.

ADAMUS: Én... ne hazudj! (nevetés) Én el tudom fogadni. Valóban. De ne engem használj példaként. Te el tudod fogadni, igazán?

JOE: Igen! (hangosabban mondja) El tudom fogadni!

ADAMUS: Nem hiszem el. (nevetés) nem, nem, nem... Tényleg nem hiszem el. *El akarod hinni, el akarod fogadni, de...*

LINDA: Mondhat neked olyat, hogy menj a fenébe? (nevetés)

ADAMUS: Igen, igen, igen. Valójában szeretném, ha ilyet mondana. (még több nevetés)

JOE: Menj a fenébe!

ADAMUS: Tessék! Jól van! Nos, most emlékeztetnék - hogy emlékezz és megrögzítsd magadban ezt - csukd be a szemed, kérlek. Csukd be a szemed.

LINDA: Én nem tenném.

ADAMUS: (nevetés, amint ADAMUS Joe homlokára rajzol) Ez minden! Csak egy kis... ennyi az egész. Ez emlékeztetni fog arra az egyezsége, amit itt magaddal kötöttél.

JOE: Köszönöm.

ADAMUS: Elég érdekesen néz ki. Ezzel most mész emberék közé: (nevetés, amint Kerri válaszol: NEM!) Köszönöm, Elképesztő Úr!

JOE: Köszönöm.

ADAMUS: Elképesztő Úr! (a közönség tapsol)

LINDA: Olyan a homloka, mint Ash Wednesday-nek!

ADAMUS: Teljes mértékben.

LINDA: Igen, Ash Wednesdaynek, igen.

ADAMUS: Mit gondolsz, honnan ered egy csomó probléma?

LINDA: Helló.

ADAMUS: Rendben, következő. Ki a következő?

LINDA: Várj! Steven Green készítette ezt a díjat, a te útmutatásaid alapján, miszerint Ő egy Elképesztő Úr. Így hát, köszönjük, Steven Green.

ADAMUS: Köszönjük, Steven Green. Köszönjük! (közönség tapsol)

LNDA: Ki következzen? Könnyű...

ADAMUS: Észrevettem, hogy nincs Elképesztő Hölgy Díj... és...

LINDA: Majd később... (nevetés)

ADAMUS: Nos, igen... hol vagy most éppen, Ricki?

RICKI: Épp valaminek a határán vagyok, ami nagyon izgalmas és nem számít, hogy pontosan tudom-e mi az, mert csak... mert tudom, hogy benne vagyok abban a folyamatban, amely során felfedez majd, hogy mi is ez.

ADAMUS: Szeretnél egyet te is? (felmutatván a filctollat)

RICKI: Nem. (Adamus kacag)

ADAMUS: Szóval a határán. Rendben. Értem, amit mondasz. Ez egy olcsó kifogás. Tényleg, mindannyiótok számára. Tudjátok, ez olyan, mint a ...répa. És tudom, hogy érzitek, de mióta érzitek már?

RICKI: Ez igaz. Rég óta.

ADAMUS: Régóta, köszönöm. Tudod, valójában jó jel az, ha el kezdted érezni, hogy egy nagy áttörés határán vagy. Ez tényleg egy nagyon jó jel. Azt mutatja, hogy nagy utat jártál már be az ébredésedben, mert végre képes vagy érezni. Ám, vannak érdekes energia dinamikák, amellyel az emberek szédítik magukat, hogy mindezt a határon tartásuk.

A határon lenni, egyfajta érzéki élmény. Jó, nem ilyen... na jó, akkor ilyen... (nevetés) Most, hogy utána gondolkodok. A sarkon állni. Szinte már meg is történik. Épp most. Ez nagyon csábító, vonzó, Kuthumi azt mondaná: szexi, hogy épp itt állsz. Ám egy idő után, ez az energia szinte visszahull rád, mert kezdesz majd csüggedni és energetikailag összeomlani, mert ezt érzed: „*Na jó, de akkor hol is van ez?*” Nos, ti úgy alakítottátok, hogy mindez kívül essen rajtatok és ott is maradjon, ez pedig engedelmeskedik nektek. Egészen addig engedelmeskedik, amíg igazán meg nem változtatjátok a dinamikáját.

És Ricki. És ti mind, meg kell hogy mondjam nektek most, hogy nem tudjátok kigondolni azt, hogy hogyan kerültek el a határ vonalról. Ki kell, hogy lökjelek benneteket a határvonal széléről. Vagy ti magatok lökitek ki magatokat. Az jó. Jó. A határvonalon. Ám ma, alakítsátok ezt úgy át, hogy a határvonal helyett az áramlásban vagytok, játszatok az Új Energiáttal, integrálódva a szellemetekkel. Köszönöm. Következő.

LINDA: Biztos, hogy készen állsz?

EDITH: Hello, Adamus.

ADAMUS: Hello, Edith!

EDITH: Vagyok, Aki vagyok az Öröm eme csarnokában.

ADAMUS: Igen.

EDITH: És ez így van jól.

ADAMUS: Teljes mértékben, ragyogó! Egy díjat, egy díjat neki! Tényleg így gondold?

EDITH: Teljes mértékben.

ADAMUS: Rendben, én bízom benned. Te sohasem hazudnál nekem. (néhány nevetés)

LINDA: Igazán?

ADAMUS: Igen, köszönöm. Még egyet.

LINDA: Még egyet?

ADAMUS: Még egyet.

LINDA: Próbáljunk most valaki... ó, itt: ez jó lesz!

ALAYA: Engem bombáznak a potenciálok, folyamatosan jönnek felém, felfedezem őket, megnézem őket, rájuk hangolódva, érzem őket, együtt vagyok velük, aztán nem tudok dönteni.

ADAMUS: Áh!

ALAYA: Áh!

ADAMUS: Áh!

ALAYA: Áh, Áh!

ADAMUS: Áh, ez jó.

ALAYA: Ah! Ah!

ADAMUS: Ez nagyon-nagyon jó! Tehát felfedezed a potenciálokat és tulajdonképpen azt mondanám, hogy ez megérdemel egy Adamus díjat. A potenciálok felfedezése.

Néhányatok... mindegyikőtök csinálja ezt. Teszitek ezt az álomállapotokban. Sok potenciál felfedezése és „potencializálás” zajlik ott. Ezért olyanok az álmok, amilyenek mostanában. Jóval élénkebbek, élettel telibbek és gyorsan változnak, mintha a tévé csatornákat kapcsolgatnátok gyorsan.

Felfedezed, megvizsgálod a potenciálokat és most elérkezünk a fontos részhez, amelyet említettél: az emberi oldal azt mondja: „Melyiket válasszam?” Van valami, ami ekkor bekattan - erről majd mindjárt beszélünk - és így szól benned: „Ez veszélyes. Miért válasszak csak egyet? Vagy mi van akkor, ha választok, és a rosszat választom?” Vagy éppen egy másik részed így szól: „Tulajdonképpen, ha csak felfedezem, megvizsgálom a potenciálokat, az nagyon jótékony dolog, ugyan miért kellene elköteleznem magam?” Miért kötelezzem el magam? Miért válasszak egy nagyot? És amiért jó elkötelezni magad az az, hogy egy idő után, ha csak feltárod a potenciálokat és nem választasz, úgy érzed majd magad, mint ha vattacukrot ennél reggelire, ebédre és vacsorára. Mintha sok cukrot ennél, ami jó érzés, de... a potenciáloknak meg kell valósulniuk, testet kell öltetniük. És az emberi Tudatosság Test fennmaradásáért - az elméd, a fizikai tested fennmaradásáért szükséges a megvalósulás. Be kell hozni őket, különben egy nagyon örült, kibillent állapotba jutsz. Nem feltétlenül mentális kibillentségbe, de energetikai kibillentségbe. Tehát, ismétlem, erről majd ma beszélünk. Úgy tűnik, elég sok mindenről fogunk ma beszélni.

Vegyünk tehát egy mély lélegzetet és jöjjön a következő lépés.

Az Elme

A minap végeztünk egy kísérletet az internetes médiákon keresztül a Shaumbrákkal és másokkal is a világ minden tájáról. Egy kísérlet volt, amit azelőtt akartam elvégezni, mielőtt itt megcsináljuk, itt a Shoudban. Az elméről szólt és az egyik dolog, amelyet most mindegyikőtök tapasztal épp - épp most - szépségesen ám olykor összezavarodva, hogy az elméteken túlléptek. Ez egy nehéz dolog.

Amint a beszélgetésünkben mondtam, ebben az internetes rádióműsorban, az elme erőteljesen programozott. Az elme nagyon nyitott a programozásra. Sok-sok életen keresztül erősen programozták, betanították, állandó információ áradattal látták el, szabályozták és irányították az elmét.

Az elme a tömegetudatba kapcsolódik. A tömegetudat nagyrészt nem csinál semmi egyebet, csak az emberek mentális tevékenységét irányítja, vezeti, manipulálja. Ez a tömegetudat.

Most a tömegetudatra valószínűleg te valami hatalmas dologként gondolsz. Jelenleg a tömegetudat úgy működik, hogy megvannak a csápjai, amelyek összekapcsolnak minden egyes embert az összes többi emberrel, itt a Földön és ebbe beszűrődik most már az angyalok és ET-k hatása, tehát a kontroll és a manipuláció nagyon intenzív formában van jelen.

Az emberek hipnózisban vannak, teljesen a hipnózis hatása alatt és ezt mindannyian tudjátok és érzitek. Van egy részetek, amely évek óta lázad ellene. Mióta a Földre érkeztek, ebben az életetekben, volt egy jelentős részetek, amely lázadt ellene. És ez már több életen át tart.

Ám évekkkel ezelőtt Tobias beszélt a tömegetudat elengedéséről. Tehát belendítették a gépezetet, hogy elinduljatok efelé. Elértetek egy bizonyos pontra, ám erőteljesebb - nem épp a legjobb szó - de agresszívabb, határozottabb döntés kell ahhoz, hogy kilépjete a tömegetudatból és a saját elmezáratokból. A saját elmezáratokból. A múltkor éjjel mondtam erre példát. Ez a 22-es csapdája.

Itt a példa - ha nem ismeritek a 22-es csapdáját - a példát, amelyet használtam akkor éjjel. Egy épületben dolgozol, mondjuk egy 20 emeletes épületben, amely rendkívül biztonságos és csak nagyon kevés ablakkal rendelkezik. Az épületben mindent ellenőriznek, a légáramlástól, az energiaáramlástól át a vízig és azt, hogy ki lép be és ki megy ki az épületből. (szünet - amíg Adamus belekóstol egy két ételbe a terem hátsó részében) Hmmm... érdekes... A Shaumbra nagyon érdekes dolgokat eszik. Ez nem ítélet, csak (köhög) észrevétel...

LINDA: Mit ettél?

ADAMUS: Szemetet. (nevetés) Most leöblítem egy kis hideg rothadó folyadékkal. (még több nevetés, amint beleiszik Cauldre Kólájába) Alig várom, hogy egy nap visszatérjek a Földre! (nevetés)

Szóval ebben a nagyon biztonságos épületben dolgozol. Amit erősen figyelnek, minden részletében és ki akarsz jönni az épületből. El akarsz jönni az épületből, mert ugyan ki akarna a nap 24 órájában egy épületben tartózkodni? Ki akarsz jönni, hogy legalább egy sétára a parkba kimenj, körbenézz, hogy mi történik, mert tudod, hogy az összes információ, amelyet az épületben kapsz, amelyet eljuttatnak hozzád, az információk, amelyekhez hozzáférsz az interneten vagy a médián keresztül - mind-mind nagyon irányított, ellenőrzött és szabályozott. Tehát egy részed igazán ki akar jutni, igazán el akarja hagyni az épületet.

Így elkezdesz kérdezősködni a többiektől: „*Hogy jutsz ki?*” Ők azt mondják: „*Ó, hát könnyen, átmész az úton a másik épülethez, hogy kapj egy kimenőt, hogy kijuthass ebből az épületből.*” (szünet) Itt kellene hangos nevetésben kitörni! (nevetés)

LINDA: Szeretnél még egy kis szemét kaját, vagy koszos löttyöt?

ADAMUS: Ez a spirituális 22-es csapda, a mentális-spirituális 22-es csapda. Próbálsz a kiutat megtalálni ebből a korlátozásból. Mindez az elmében összpontosul. És te próbálsz onnan kijutni. *Tudod*, hogy van oda kint valami más is. *Tudod*, hogy vannak egyéb dimenziók is itt - pont itt - körülötted. *Tudod*. El akarod hinni. Próbálgatod a megerősítéseket és nem működnek, a fene vigye el. A megerősítések az elméből jönnek. A megerősítések és mindezek az egyéb dolgok - amiről a múltkori éjszaka beszéltem -, még nem kaptam gyűlölködő emailt miatta, de az összes kis ceremónia és minden megerősítés és éneklés és a hasonlók ezek mind annyira mentálisak. Ez vicc

volt! Tréfálkozom veletek. Azt gondoljátok, hogy ha egy bizonyos vonalba rakjátok a kristályaitokat, ha kiálltok az éjszakába akkor, amikor a csillagok egy bizonyos módon együttállnak, akkor valami történik? Ez mind egy nagy-nagy tréfa. Ebben aztán semmi spirituális nincs, ez mentális. Az elméből állítod azt, hogy ez spirituális és bedöltél neki. A pokolba is, mennyi ilyen teremtettetek! (Adamus kacag) Nevetés? (a közönség kötelességtudóan nevet)

LINDA: Kitaláljunk egy jelet rá?

ADAMUS: Kell egy jel nekünk.

LINDA: Mindjárt szerzek egy jelet.

ADAMUS: Legalább az online hallgatók hadd higgyék azt, hogy kapok egy kis...

LINDA: Persze, persze... Szerzünk neked egy jelet.

ADAMUS: Tehát itt vagytok... Ez az épület az elmétek jelképe: erősen szabályozott, zárt kívül, belül és túlságosan irányított. Nem holmi külső démoni erők által, hanem a bolygón történő események sorozata által. Valójában ezt a tömegetudatot senki sem irányítja. Csak ti irányítjátok a saját agyátokat és közben próbáltok kijutni ebből az elmezárból. Próbáltok kilépni az elme börtönéből, az elme eszközeit használva. És amikor korábban azt mondtad, hogy úgy érzed, szinte már itt van, amikor azt mondtad, hogy a határvonalon vagy, ez megint csak az elme egy játéka. Az elme gyorsan alkalmazkodik ehhez és így szól: „*Legyünk mindig a határon*”. Húha! Az elme továbbra is ellenőriz.

A gondolkodás, az hogy csak felfedezitek a potenciálokat és nem hozzátok őket le a Földre, ezek mind az elme dolgai. Elme ügyek. Próbáltok kilépni az elmétekből, vagy túllépni rajta olyan eszközöket használva, amelyeket az elme teremtett. És így nem tudtok. Ezek az eszközök olyan okosan lettek megteremtve, hogy egyre mélyebbre és mélyebbre visznek benneteket. Sohasem fognak kiásni benneteket, hanem mélyebbre ássák a lukat, amelyben álltok.

Tehát, amikor túlpörgetitek a számmisztikát... mi a szentséges számotok? A ti szent számotok az egy. Egy! Ti! Te magad! Ez az egyedüli nyavalyás szentséges szám, amely létezik! (nevetés) Egy másik szót akartam mondani, de nem, Cauldre nem szereti azokat. Morcos maileket kap, amikor azt mondom lószar..., jaj, és egyéb szavakat.

Ám az elmétek megréfál benneteket, mert most épp elkapott. Minden ilyesmin átfut: Mi a szent számod? Mi a - bocsánat - az asztrológia jeled? Az asztrológia ér valamit - Saint-Germain-i életemben az asztrológia Tanára voltam - bizonyos szinten, de az emberek leggyakrabban nem jól használják, és visszaélnék velem, az elméjükkel persze. Az elméjükkel. Azt gondolják, hogy egy eszköz arra, hogy felszabaduljanak, hogy kilépjenek az elmebörtönből. De az elme csak nevet és így szól: „*Én veled maradok, Baby. Nem fogsz kijutni. Nem mész te sehová!*” És, látjátok, nem számít, hogy mi is az, nem pikkelek most senkire és semmi konkrétan, ám egy ponton az elme bejut és megragadja, manipulálja és arra használja, hogy egyre mélyebbre és mélyebbre ásson benneteket.

Láttátok a filmet - biztos vagyok benne, hogy sokan látták köztetek, mert ez a ti filmetek - a Mátrix? A Mátrix, amely nagyon-nagyon szimbolikus, erről szól, ennek minden oldaláról, a struktúráról, erről az illúzióról.

Tehát a kérdés egy ponton az... egyébként az elmével nincs semmi baj. Így lett beprogramozva és manipulálva. Lényegében nincs velem semmi baj. Elképesztő és csodálatos dolog.

Tehát az a kérdés: Hogyan lépsz túl rajta? Hogy? Valaki?

KATLEEN: Lélegezzvén!

ADAMUS: Lélegezve. Ez egy nagyszerű kezdés. Köszönöm, Kathleen. Elképesztő előrelépés. Elképesztő. Elképesztő. Kellene egy Elképesztő Hölgy díj Neked.

KATHLEEN: Ó, köszönöm!

ADAMUS: Igen, igen. Szerzünk neked ilyet.

KATHLEEN: Rendben.

ADAMUS: Épp most rendeltem meg.

KATHLEEN: Rendben.

ADAMUS: Jó. (nevetés) Már dolgoznak is rajta.

Nos, tehát hogyan... mondjuk az elmédben vagy. Nos, nyilván, ugyanakkor nem teljesen elme vagy, mert van olyan részed, amely - akárminek is hívod - én a Vagyoknak hívom, a valódi éned. A valódi éned. Amely tudja, hogy ez így nem helyes. És ami mindennél fontosabb, belefáradt a játékba. Ki akar kerülni onnan. Ki akar törni. Fel akar szabadulni.

Ám az elmének nagy hatalmat adtatok magatok felett. Most megint csak ne átkozzátok, csak a dinamikát mutatja nektek. Tehát, mit tesztek?

SHAUMBRA: Játszunk.

ADAMUS: Játsszotok.

KERRI: Hangolunk. Iszunk.

ADAMUS: Iszunk. Iszunk. (nevetés, amint a közönség is folytatja: Iszunk) Igen.

SHAUMBRA: Éneklünk.

ADAMUS: Éneklünk.

LINDA: Kap díjat ezért Kerri?

ADAMUS: Melyikért?

LINDA: Az ivásért.

ADAMUS: Ó, számos olyan személy ül itt a teremben, aki ivós volt. Igen, kapjon ezért mindegyikük díjat.

LINDA: Nincs ennyi díjam már! Ugyan!

ADAMUS: Igen, igen.

SHAUMBRA (nő): Teremts!

LINDA: Mit?

ADAMUS: Díjakat a ...igen!

LINDA: Istenem, nem lesz elég.

SHAUMBRA: Teremts.

SHAUMBRA: Kötelezd el magad.

ADAMUS: Mind jó válaszok. Mind jó válaszok.

SHAUMBRA: Bízz.

SHAUMBRA: Hallgass a szívedre.

ADAMUS: Hallgass a szívre. Pontosan. Mindegyik jó válasz. Nem hallottam egy rosszat sem és ha mégis hallanék, akkor odarepülök, (nevetés)

LINDA: Valaki szólna a mikrofonba.

ADAMUS: Igen.

STEVEN: Csak átadta a mikrofont. Én nem tudom, miért.

ADAMUS: Igen, hogy megoszd a mélységeidet, vagy a profánságod (?) ezzel a csoporttal.

STEVEN: Hol vagyok most éppen?

ADAMUS: Nem, nem, nem, nem. (nevetés) Steven, mostantól oda felülsz. Az elméd mászkál ide-oda. Ez rendben van. Van erre gyógyszerünk. (nevetés)

LINDA: Mi a kérdés?

ADAMUS: A kérdés az, ha valaki az elméjében van, hogy jut ki az elméjéből?

SHAUMBRA: Ha azt választja.

SHAUMBRA: Ha ezt akarja tapasztalni.

ADAMUS: Választ. Nagyon jó mind. Mind jó.

LINDA: Itt vannak a mikrofonok, mikrofonok!

ADAMUS: Választ és tapasztal.

SHAUMBRA (ffi): Ha kimerítjük az elmét.

ADAMUS: Hogy?! Ez valójában... ez tulajdonképpen egy rossz válasz és egy nagyon jó válasz is.

Ez valójában egy nagyon-nagyon rossz tanács. De tudod mit? Te ezt csinálod. Ezt csinálod. De többé ne tedd ezt. Add vissza neki a mikrofont. Nem akarom, hogy bármi mást mondj még erről. (nevetés)

És megérdemelnél ezért egy díjat. Igen.

LINDA: Ó, egy rossz válaszáért díjat kapni? Ez tetszik!

ADAMUS: Nos, rossz válasz volt - kimeríteni az elmét - de valójában teljesen valódi válasz.

Szóval mit tesz az ember, ha szeretne túllépni az emberi tapasztalat korlátain?

SHAUMBRA: Feloldja az időt.

ADAMUS: Kimerítik... nem, mit tesznek valójában? Édes válasz, de mit... nem. Én adom most meg a választ.

LINDA: Scottnak..

ADAMUS: Én adom meg a választ.

LINDA: Ó, te... neked is adjak majd egy díjat? (nevetés)

ADAMUS: Nem, én magam vagyok a díjam. (nevetés és taps) És mindannyiótoknak annak kellene lennie.

Nos, ez tényleg jó. Ez igazán jó, mert tipikus, ha ebbe a dinamikába bekerülsz, nevezzük bárhogy, mondjuk felébredésnek - tudod, hogy eljött az idő, hogy felszabadulj, az elme korláttá vált. És nem haragudhatsz az elmére, de mégis az a korlát. Az elme teremt egy nagyon korlátolt mesterséges valóságot.

A Vagyok, a szív, akárminek is akarod hívni, tudja, hogy van ezen túl valami más is és most egyfajta konfliktusba kerül a... Velünk maradsz? (Lindától kérdezi, aki kilépett az ajtón egy pillanatra.)

LINDA: Nagyon szép odakint! (nevetés)

ADAMUS: Konfliktusba kerül és mostantól zajlik az állandó csata. Hihetetlen sok energiát fogyasztva.

Am gyakran megesik és Sziddhárta Buddha példájában, amit mesélek, ő úgy érezte, hogy ha megtagadja az elmét, a testet, akkor a szellem továbbléphet. Ez rossz tanács. Igazán rossz tanács.

Miért akarna a szellem haladni, vagy az isteni minőséged megérkezni, ha te szenvedsz? Ha a tested sérül, ha elkoptatod... Szinte olykor a fületek is füstöl, mert annyit gondolkoztok. Próbáljátok a sebességeket túlpörgetni. Azt gondoljátok, hogy ha túlerőltetitek a sebességeket, ha elpusztítjátok a testet, akkor a test hirtelen majd ad nektek egy új testet? Hát nem! A halált adja majd nektek. Az végül is ad majd nektek egy új testet, de nem igazán. Valahogy ugyanazt a régi testet kapod vissza, csak újra megszületve és ugyanazokkal a problémákkal - ugyanazokkal a mentális gondokkal.

Valójában ez történik, túlpörgetés, kiégetés, azt gondolván, hogy alapvetően így lehet hatástalanítani az elmét. De nem kell, hogy így tegyetek. Nem kell így tennetek. Az elme nem az ellenségeitek. Tényleg nem. Egy csodálatos eszköz, nem az ellenségeitek.

Hogy lépünk ki az elméből

Nos, csak annyit kell tennetek - annyit kell tennünk - és ezt szeretném most meg is tenni, de most nem kell lekapcsolnunk az internetet, mint a múltkor éjjel. Nem kell semmilyen áram problémát generálnunk, mert ezt most nagyon finoman tesszük majd meg.

Annyira egyszerű, hogy egyszerre szeretnék sírni és nevetni. Annyira egyszerű, hogy kötök veletek egy fogadást: Előugrik majd az elmétek és azt mondja: „*Mm, én nem így gondolom. Ő csak kitalálja... nálam ez nem megy. Nekem ez sokkal nehezebb lesz. Sokkal... Tanultam spiritualitást 18 életem át, ezért nagyon bonyolult válasz kell nekem.*” Mert lehetséges, hogy sok kemény munkát, sok szenvedést, sok keresést, amely a tiétek volt, eltöröl majd ez a válasz. Nagyon egyszerű. Készen álltok? (Shaumbra válaszol: Igen. Rendben.) Rendben.

Az abszolút elfogadás. Ez minden. Ne gondolkozz rajta.

(szünet)

Látjátok? Összezavarodtatok! Azt mondjátok: „*Várj csak, ugyan hogy működne ez? Adamus, le tudnád rajzolni?*” Rajzólnál egy ábrát, amin látszik, hogy ha itt teljes elfogadást gyakorlunk, akkor az ide, meg ide megy...? Ez gondolkodás.

Teljes elfogadás. Ez a Vagyok. Ez az élet lélegzete.

Teljes elfogadása - minek? Mindennek. Mindennek. Ne kezdjétek most kidolgozni egy struktúrát és mintát és ne akarjátok ezt egy tizenkét lépcsős programmá alakítani. Ez már mos a tiétek, a teljes elfogadás. Húha. Teljes elfogadás. Ez könnyű, ugye? Vagy épp egy kemény darab? Melyik potenciált akarod választani? (Shaumbra mondja: a könnyűt) Könnyűt. Ezt mondjátok most nekem, de holnap amikor felkelünk, akkor mi lesz?

Azt mondjátok „*a könnyűt*” de olykor, amikor nem hozol egy tudatos döntést, csak azt mondjátok: „*Igen, könnyűt*”, majd odébb álltok és bekapcsol a régi kontroll, a régi minták és a következő hónapban majd azt mondjátok: „*ez nem is volt olyan könnyű. Igazán kemény volt, egy csomó vihart éltem meg, keresztü mentem mindezen*”. Lehet igazán könnyű. Csak elfogadni.

Az elfogadásban az elme... Szerettem volna valamit, amire fel lehet állni... valami igazán magasat... Linda

hozza... Ó, itt van. Ez nem igazán magas (feláll egy székre)

Az elmének meggyűlik a baja az elfogadással. Nincs programja az elfogadásra. Az állandó elemzésre van beprogramozva, az ítélkezésre van beprogramozva és a drámákon és érzelmeken keresztül való saját örült elméjének a kifejezésére van programozva. Tényleg nem tudja, mit kezdjen az elfogadással. Tényleg nem.

Tehát az elme megteremti ezt a nagy kérdőjelet, ha azt mondom: elfogadás. Mi az elfogadás? Tényleg kellene neked szavak hozzá? Tényleg kell, hogy megfejtse? Szükséged van egy elfogadás programra, amit gyakorolni fogsz majd az elkövetkező hat hónapban? Létrehozhatnánk egyet! Sok pénzt elkereshetnénk érte. Szeretnék egy Tanfolyamot az Elfogadásról. 5 millió dollárért, garantálni az elfogadást. Ez vicc volt.

Nem, nincs szükséged minderre. Az elme nem tudja, hogyan helyezze a csápjait az elfogadás köré. Tehát mi történik? Elmegy mellette. Meghökken egy pillanatra, majd elmegy mellette. És egyenesen a szívbe tart, egyenesen a Vagyokba, egyenes az Én-be. A teljes elfogadás. (Adamus csettint egyet) És már ki is léptél az elméből.

És tudod, ki az aki ennek valóban örül, amikor megteszed?

DAVID: Az elméd.

ADAMUS: Az elméd. Köszönöm. Egy díjat Davidnek.

DAVID: Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm. Ma kifogyasztjuk a díj készletedet, aztán majd szerzünk igazi arany darabokat.

LINDA: Igen, húha, na persze.

ADAMUS: Tehát igen, az elme örül. Valóban. Szerette volna, hogy meghozd ezt a döntést és túllépj, szüksége is volt rá. És most ez az apró magocska, hogy túlléptél az elmén, ez az apró példa, ez lesz az elme számára a Standard - a szabvány - a Példa. Ez a kicsi mag.

Ezt csináljuk most meg együtt. Aandrah, feljőnnél ide és végeznél egy kis együttérzés légzést, egy-két percig? Csináljuk együtt.

AANDRAH: Rendben! Készüljétek!

Akarjátok elfogadni? Elfogadjátok? Gyerünk. Érkezzetek meg a testbe. Legyetek itt.

Meghívlak benneteket, hogy lélegezzetek jó mélyen. Elfogadjátok ezt? Elfogadjátok mindazt, amit Ő (ADAMUS) ad nektek?

Lélegezzetek. Lélegezzetek. Csak magatoknak. Lélegezzetek mélyen, mélyen.

Fogadjátok be. Fogadjátok be és merjétek elfogadni ezt a lélegzetet, ezt a csodálatos lélegzetet. Érezzétek. Amint a testetekbe árad, a test elolvad, ellazul, befogad. Fogadjátok el ezt a lélegzetet, ezt az ajándékot, ez egy csodálatos ajándék.

Lélegezzetek. Lélegezzetek csak magatoknak. Csak magatoknak.

Lélegezzetek mélyen. Érezzétek, ahogy a lélegzet lelassul és mélyebbre jut a hasban. Engedjétek a vállakat ellazulni. Hadd folyjon le egészen a belsőtokba, ahol a ragyogó énetek vár, hogy megkaphassa azt.

Lélegezzetek. Lélegezzetek mélyen. Lélegezzetek mélyen.

ADAMUS: Köszönöm. És kedves Shaumbra ez egy Wow (Húha) pillanat. Húha. (a légzés alatt felírta a táblára: WOW) És mindehhez csak egy kis elfogadásra volt szükség, hogy belélegezzétek azt és ezzel mindannyian

WOW!

megteremtették ezt a kis példát, ezt a kis magot, apró kis szemcséjét az elmén való túllépésnek.

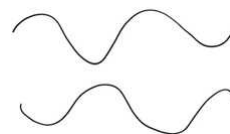
Nem kell, hogy lefújja rólatok a zoknit, nem kell, hogy leverje a biztosítékot, vagy megszakítsa az internet kapcsolatot és hasonlókat. Ez az apró kis példája annak, hogy túlléptek az elmén, hogy teljesen a Tudattestetekben tartózkodtok, ez létrehozza a mintát, a standardot, a szabványt az elmétekben. Az elme fellélegzik végre. Felszabadítottátok önmagatokat. Felszabadítottátok az elmét a merev börtönéből.

Ezek után nem kell már semmit tennetek, tényleg, kivéve egy pár dolgot, amiről máris beszélünk majd. Nem kell semmit sem manipulálnotok. Nem kell semmit sem tennetek. Csak WOW és most már megtörténik. És ez az elképesztő. És ha ezt el tudjátok fogadni - csakúgy mint azt, hogy a folyamat már zajlik - azzal, hogy csináltunk egy kis egyszerű légzést, már működésbe is lépett a folyamat - akkor túl is léptek az elmén. Így nem kell majd dolgoznotok rajta és nem lesz szenvedéssel teli. Nem fogjátok kiégetni az agyátokat. Igen, a dolgok majd megváltoznak az életetekben, de élvezni fogjátok. Fogadjátok el. Ez elképesztő. És szükségetek lesz erre ott, ahová megyünk.

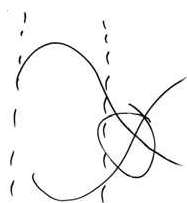
Egy Gyors Áttekintés

Nos, gyors áttekintés, gyors felfrissítés. A legutóbbi Sorozatban - a Mesterek Sorozatában - beszéltünk elég sokat az ébredésről, hogy segítsünk megérteni azt, hogy honnan indultatok és azért is, hogy segítsünk benneteket abban is, hogy másokat vezethessetek, ha épp ezt választjátok. Általában így tesztek majd, ilyen vagy olyan formában. Ennek nem kell előadásokon és szavakon keresztül történnie, lehet ez művészetben, színházon, tudományon, matematikán és egyéb dolgokon keresztül is.

Tehát átadtuk a megértéshez szükségeseket. Beszéltünk a hullámalakzatokról. Ezt most gyorsan teszem, hogy ne legyen unalmas (Adamus lerajzolja a hullámokat). De beszéltünk arról is, hogy az isteni hullámalakzatok, az emberi hullámalakzatok állandó be és ki áradásban voltak egymással ebben a ritmusban már ösidők óta. Közeledtek egymáshoz, majd távolodtak egymástól. Ez magyaráz egy csomó ciklust az életetekben, ezek a ciklusok különböző mintákban zajlanak, de napi, havi, olykor éves ciklusokban zajlanak, olykor ciklusok vannak a ciklusokban is, de ez mind nem számít, igaz?

Beáradatok és kiáradatok az emberi és az isteni hullámaitokkal. Majd elérkeztetek egy olyan pontra, ahol ezek a hullámformák végül metszették egymást itt. Az X pontban, az ébredési pontban. Beszéltünk több korábbi Shoudunkban is arról, hogy ez a terület (az X előtt) ez az időszak, amin mind keresztülmentetek, ez a struktúra lebontásáról szól. Lebontjátok a saját struktúrákat a továbblépésre való felkészülésben.

A struktúrák lebontásának szinte *kötelezően* meg kell történnie. Nagyon nehezen lehet kikerülni. Egyébként, ha nem bontod le a struktúrát, nem teremtesz teret az új fejlettebb énednek. Csak cibálnád magad után a régi éned, ahogy a szólás is mondja, „*ugyanaz a régi szajha, vadi új ruhában.*”

LINDA: Édes.(nevetés)

ADAMUS: Nagyon grafikus, nagyon grafikus. Tehát átmentek a struktúra lebontásán, amely sokatoknak igazán kemény dolgokat hoz: munkahely elvesztése, a kapcsolatok elvesztése, vagy épp az aspektusaitokkal való csatározás, az elmével és önmagatokkal való csata. A struktúra lebontása fontos volt, hogy visszatérhessetek egy-két alapvető energiátokhoz.

Továbbra is érzitek a struktúrák lebontásának visszamaradt hatásait, de már a következő zónába

léptek - a csend zónába (az X körüli területre mutat). Minden valóban elcsendesedik, amint bele csúsztok ebbe az X pontba. Nagyon csendes lesz minden, olykor zavaróan csendes. Hová lett a zsvivaj? Hol a dráma? Akik függtek a drámáktól, vagy szerették, ha sok minden történik - ez nagyon zavaró lehet. Majd megteszitek azt, ami biztosítja, hogy kapjatok némi drámát. Azt kérditek: Mit csinálok rosszul? Csak azért mert csend van: „*Biztosan rosszul csinállok valamit. A másik cipő majdnem szétmegy. Tudom. Ahányszor elcsendesedtem korábban, mindig pokollá változott minden.*” Igen, mert így teremtetted. Valami bennetek nem szereti a csendet. Beléptek a Csend zónába és nehezen kezelitek, ám mégis van benne valami csodálatos. Olyan, mintha többé nem is számítana már. Sokan tapasztaltátok ezt. Nem számít. Nem számít.

Elkezditek megérteni, hogy a dráma az egy érzelmi gyorskaja. Elfáradtatok a drámákban. Kinőttétek már őket, de nem tudjátok, hogy mi van azon kívül odakint? Bizonyos értelemben próbáljátok a régi drámát egyfajta új, továbbfejlesztett drámával helyettesíteni, de a csendes zónában, ott nincs dráma. Ott sokan jártatok már.

Igen, a struktúra lebomlásának vannak még régi hatásai. Nos, most ennek a csoportnak a tudatosságára építve, ahol valójában már vagytok és ahová megyünk, az a következő lépcsőfok. A következő zónába lépünk. Ehhez az szükséges, hogy megengedd magadnak, hogy túllépj az elme régi korlátain.

Az elme valószínűleg a legalkalmazkodóbb, legprogramozhatóbb és a legrugalmasabb, legelképesztőbb részeitek egyike. Az angyalok - angyali lények - nem rendelkeznek elmével. Tehát ők nem igazán értik, milyen ragyogó dolog az elme.

Most ti egy Tudatosság test vagytok, elmével, szellemmel, testtel, gnosztal, aspektusokkal és minden egyébvel. Ez tényleg igazán elképesztő. Vannak nem-emberek, nem fizikai lények, akik ölnének azért, hogy övék legyen az, amivel ti rendelkeztek - szó szerint, ha tehetnék. Szerencsére nem tehetik, inkább manipulálnak helyette. Ezt akarják.

El tudod képzelni? Csak képzeld el egy pillanatra: angyal vagy, még sohasem jártál a Földön. De képzeld el, csak szemléld, hogy több van benned, mint az angyali lila-ködös lebegős önvaló, amolyan „lila-ködös elszállós” - azt hiszem ez így helyes -, az elme integrációját, képzeld el a képességet, amellyel fizikai formát ölthetsz és végül egy döntéssel majd ki is léphetsz a fizikai testből. Meg kell tapasztalnod. Először tényleg bele kell, hogy merülj.

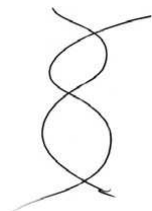
Ők ezt akarják. Ezt akarják, mert ez egyféle beteljesedés. Egyféle - úgy érzik - előrehaladott létezés. Ezért kell nevetnem, amikor hallom az embereket az ET-kről beszélgetni, ezekről az ufókról, az előrehaladott civilizációkról. Mindaddig, amíg nem jártál a fizikai síkon és nem volt egy elméd, míg nem jártál itt a Földön és nem tanultad meg integrálni a Vagyokot vagy az Isteni Önvalódat, addig nem vagy fejlettebb. Ez csak az elme szemete.

Ha van egy lény, aki azt mondja, hogy ő egy fejlettebb civilizációból jött - amelyet én erősen kétlek -, megvizsgáltam közelebbről is. Nem találkoztam senki olyan lényvel, aki fejlettebb lett volna egy tudatos emberi lélynél, mert van testetek, elmétek, szellemetek; mert most tanuljátok épp, hogyan válasszatok és hogyan dolgozzatok együtt velük. Fizikai akarsz lenni, vagy a nem fizikai síkon léteznél inkább? Akarsz egy pillanatra mentális lenni, hogy segíts kitalálni valamit, amihez az elmére van szükség, vagy inkább az isteni akarsz lenni? Vagy mi lenne, ha mindet kombinálnád? Ezek a legfejlettebb egyedek a teremtésben és csak itt találhatók meg a Földön és csak azáltal juthatsz el ide, ha megtapasztalod a születési folyamaton keresztül a földi életet.

Húha! Itt kellene abba hagynom! De nem fogom, mert szeretnék beszélni róla, így ezen most túllépünk. Mi történik? Egy érdekes dolog történik, ó. Vannak köztetek, akiknek lett némi fogalma és érzete ezekről mostanság. A többiek pedig épp elkezdtek csinálni.

Az „X” után

Hónapokon át mutattam nektek ezt a nagyon lineáris, horizontális diagramot, amelyben az isteni és az emberi végül keresztezi egymást egy X pontban, majd folytatják hullámvázukat. Többé nincsenek elkülönülve. Többé nem áradnak ki és be, immáron együtt áramlanak. Az egyedüli ok, ami miatt ennek jelentősége van az az, hogy most már egy emberi és egy isteni került a szöttesbe, amelyek együtt mennek és soha többé nem válnak külön. Soha. Ezt nem tudjátok eltörölni. Nem lehet visszacsinálni, hiába próbáljátok.

Tehát én ezt egy nagyon vízszintes módon vázoltam fel. Amint belemegyünk az „X”-zónába, majd elkezdjük elhagyni azt, a vízszintesből...(Adamus keresztező függőleges hullámokat rajzol) átalakul abba, amit ti függőlegesnek neveztek. És mihez hasonlít ez? (Shaumbra azt mondja: A DNS-re!) Így van, pontosan. Pontosan a DNSre, mert a DNS valójában az isteni cselekvésnek a fizikai mintázata.

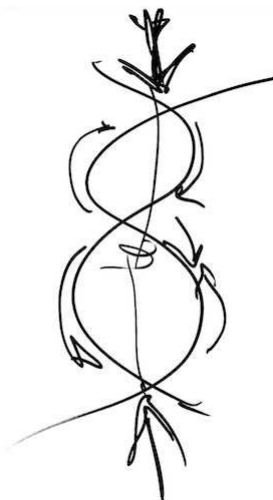
Az emberi testetekben csavarulatként mutatkozik, egyébként több van ám, mint kettő. Sok van. Sok. Egy időben úgy tudták, hogy tizenkettő is lehet akár és néhányan tudjátok, hogy lett egy tizenharmadik, a női és a férfi minőség integrációjával. De vannak köztetek, akik 15, 16, 17 különböző csavarulatot hordoztok, ezek közül nem mind aktív egészen, de meg lettek tervezve. Olyan célokra lettek megteremtve, amelyeket nagyon hamarosan elkezdtek majd csinálni.

Tehát most az isteni és az emberi tánca átváltozik. Tulajdonképpen változik, mert már nem egy lineáris utat jártok az életetekben. Bizonyos értelemben mondhatjátok, hogy amikor a változás megtörténik, akkorra az összes potenciált megterveztétek, hogy túlléphetek a téren és az időn. És mert ez olyan szorosan kapcsolódik a DNS-etekhez, a DNSetek - a munka, amit a DNSetek mély szintjein végeztetek az elmúlt években - most el kezd aktiválódni. Elkezd aktiválódni és egy árva dolgot sem kell tennetek. Kérlek, *ne tegyetek* semmit! Beleavatkoznátok a folyamatba. Ne tegyetek semmit. Ez itt tehát nagyon fontos, hogy a vízszintes, lineárisból átugrottatok az alapvetően függőlegesbe.

Ezen a ponton az energia másképp kezd el áramolni. Fentről áramlik és feljön letről. Nem akarok sok időt fecsérelni erre, de a múltban fentről próbáltatok energiát behozni és nem sok minden ment letről felfelé. Minden csak állt ott lent, bizonyos oknál fogva. Szükségeitek volt arra, hogy ebbe a realitásba áramoltassátok az energiát. De most már nem akar benneteket itt lent tartani, elkezd felfelé áramlani.

Így, amint ezek az energiák szépséges táncukat járják, nyilvánvalóan keresztezik egymást. Ennek szerepe lesz a későbbiekben a beszélgetéseinkben, tehát elkezdenek egy nagyon érdekes táncot.

Ezzel egyidőben, miközben ez az alapvető minta folytatódik, az energia elkezd közlekedni ezekben a mintákban, tulajdonképpen minden irányban. Az elme azt mondja: „*Nos, előbb vagy utóbb össze fognak ütközni*”. De nem. Az energiák minden irányba elkezdenek mozogni, de a régi rezgésen alapuló energia helyett, amely összeütközne vagy elpusztítaná egymás integritását egy romboló módon, ezek az energiák elkezdik ezt a hihetetlen... nos, képzeljétek úgy, mint a hullámvázást. Képzeljétek el úgy, mint egy kozmikus emberi szövődéket. Pontosan ez történik a testetekben és a szellemetekben. Az elme visszahúzódott, az elme behúzta a fékeket, nem tudta, hogy juthatna ki önmagából. Annyira beleragadt a saját eszközeinek a használatába, hogy nem tudta, hogy jöjjön ki onnan. Mi ezt ma megtettük. Ilyen könnyű volt. Egy szó-elfogadás - némi légzés, majd engedjük, hogy megtörténjen.

Miért oly fontos ez, azon túl, hogy szeretek a táblára írni? Szeretek a

táblára írni, mert a figyelmek ekkor ide irányul. Vannak köztetek, akik azon tűnődnek, hogy vajon mikor fogok visszaülni, főleg Cauldre. Az elmétek elfoglalt. Az elméteket átmenetileg lefoglalja az összes jelentéktelen dolog és tényleg eljut hozzátok az egész. Engeditek valóban beáramolni. Vannak itt áramlás figyelő monitorok a terem körül. (nevetés) Asszisztensek, akik segítenek nekem, akik visszajelzést adnak az áramlásról. Átmegy vajon? Alapvetően a szerint osztályoznak engem, hogy milyen előadást tartok, de ezek az angyali lények ennyit mondanak: „Áramlik! Áramlik!” És ha azon tűnődsz, hogy vajon mi áramlik, csak ne aggódj.

LINDA: Mi az eredményed?

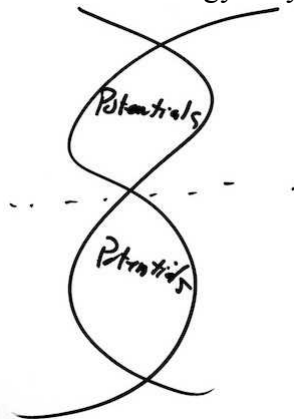
ADAMUS: Csak az, hogy a tudatosság és az energia most már együtt áramlik.

LINDA: Mi az eredményed?

ADAMUS: Ó, 100-tól 0-ig. A tudatosság és az energia, amely együtt áramlik, erről szól az egész. Emlékszel? Az energia és a tudatosság régen két különálló dolog volt. Mindent megpróbáltál, hogy rávedd őket arra, hogy együtt dolgozzanak. A Tudatosság behívta az energiát, hogy az támogassa a vágyait, álmait, manifesztációit, ám most ezzel az egészszel az történik, hogy már nem szükséges külön lenniük. Ez az, amit én Wholistic tudatosságnak és energiának neveznék (Teljesség-holisztikus - (whole: egész, teljes, holistic: holisztikus) - ez az egész együtt, ugyanabban a dinamikában. Ez az, amit egyébként Új Energiának nevezünk. Együtt vannak.

Potenciálok

Miért oly fontosak ezek? Nos, ez fontos, mert van egy dinamikánk, amely működésbe lépett (ADAMUS rajzol) és képzeljétek el, hogy ez folyamatosan így van. A régi vízszintes árnya itt van. Továbbra is van egy árnya - ennek így kell lennie, sok okból kifolyólag - ez pedig keresztezi ezt itt.

De azért ez egy árnyék. Egy emlékeztető. Ez egy, ó, ez egy kis jelölő az úton.

Ezek a területek (a hurkok belsejében, a keresztező hullámok között) az emberi és a szellemi táncában, ezek tele vannak potenciálokkal. Potenciálok. Mi a potenciál? A ki nem fejezett realitás. A potenciál lehet nagy, lehet kicsi, lehetnek földiek és emberiek, vagy lehetnek minden eddigi tapasztalatot felülmúlók.

A potenciál mindaz, ami lehetsz és ami lehetett volna. A potenciálok nem...kérek, ne úgy tekintetek a potenciálokra, mint valami, ami kizárólag a jövőt illeti. Ez korlátolt elképzelés. Ha azt mondom potenciál, vannak köztetek olyanok, akik azt gondolják: „Ó, igen, ami a jövőben van!” Nem, nem. Mik a jelen pillanat potenciáljai? Mik a múlt potenciáljai? Azt mondjátok, „a múlt az múlt volt”. Nem, nem, nem. A múlt csak egy potenciál volt, amely aktiválva lett vagy megvalósult. A múltban vannak olyan potenciálok, amelyek legalább olyan dinamikusak, vagy még dinamikusabbak, mint az az egy, amelyet kiragadtatok, vagy amely valahogy megjelent előttetek.

Tehát a múlt is tele van hihetetlen potenciálokkal, amelyek nem elhanyagolhatók csak azért, mert a múltban vannak. A múlt tartalmaz... nos a múlt többé már nem múlt. Túl kell, hogy lépjétek ezen a gondolkodáson. Gondolkodás. A múltnak semmi köze a „korábban”-hoz. A múlt jelenleg itt van ebben a teremben az összes potenciáljával és ti nem azok vagytok - *egyáltalán nem azok vagytok* -, akiknek gondoljátok magatokat.

Azt hiszitek, hogy bizonyos háztartásokba születtetek és voltak tapasztalataitok és traumáitok és ebből azt gondoljátok, hogy ti ezek vagytok. De NEM! Ezek egy-egy potenciálotok. És mi van akkor, ha ti mind az összes potenciál vagytok?

Ezek a potenciálok a tieitek. Senki máshoz nem tartoznak. Nem egy nagy potenciálgyűjtőben vannak, amelyből mindenki kiválasztja a magáét. Nem az áruházban szerezhetők be ezek a potenciálok. Csak a tieitek. Ez is nagyon fontos.

Vegyünk egy mély lélegzetet.

(szünet)

Azok, amelyek itt vannak, azok - hogy is mondjuk - nagyon járható potenciálok. Ti teremtettétek őket. Ti képzelétek el őket, nem az elmétekben, hanem a szívetekben, a lelketekben. Ti képzelétek el őket és ti próbáltátok ki őket az álom állapotokban - némelyiket. Ez itt a potenciálok egy gyűjtőhelye, itt és minden ennek megfelelő helyen (a hurkok között a metszéspontok között). Azt is mondhatnátok, hogy innen kintről teremtettétek őket (a hullámokon kívülről), majd behoztátok őket ide be, (a hullámok belsejébe), mert itt kezditek majd el alakítani magatoknak a valóságot, mint ahogy a keramikus alakítja az agyagot, úgy hogy azt formálja belőle, amit szeretne. És most ide tartunk.

Ez következik **(NEXT)**. Ez a **(KÖVETKEZŐ)**. És szerettem volna a „következőt” **(NEXT)** egy bizonyos módon írni.

LINDA: Értjük.

ADAMUS: Így, mert ezek a zárójelek jelképezik a szellem táncát. **(NEXT)**. A **(NEXT)** bejön és nem csak felfedezi ezeket a potenciálokat, hanem választja is azokat, behozza őket és ezekkel okoznak majd kihívásokat nekünk. Hogyan hoztátok be őket ide? Itt vannak, de hogyan hozod *ide* őket? Ezeket fogjuk átvenni.

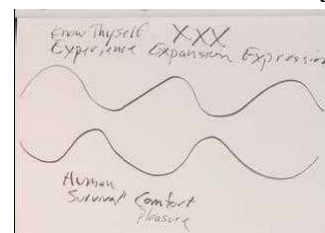
Tehát sokat fogok a potencializálásról beszélni. Ez egy fogalom. Azt jelenti, hogy aktívan tudatos vagy a potenciálokat illetően. És ha nem szereted azokat a potenciálokat, amelyek megjelennek, amelyeket megérszel, akkor a potencializálásnak köszönhetően megteremtheted az összes új potenciált, amelyre csak vágysz - *bármelyik potenciált, amelyet magadnak szeretnél.*

Csinálni fogunk csoportos potencializálást és arra kérlek majd benneteket ebben a Sorozatban a **(KÖVETKEZŐ)** évben, hogy csoportosan csináljuk majd a világnak, vagy bármely rajtatok kívülről álló dolog számára. De ha ti magatok csináljátok, egyétek csak magatoknak.

Tudom, hogy sohasem követitek az instrukciókat és nem csináljátok meg a házi feladatot sem, de azért kérem ezt most különösen tőletek, mert hajlamosak lesztek a világ számára potencializálni. Ezt egyelőre ne tegyétek önállóan. A saját folyamatotokat, hogy magatoknak potencializáljátok, ezt fogjátok ezzel megkavarni. Amikor készek lesztek arra, hogy ide álljatok e csoport elé és azt mondjátok nekem és mindenki másnak, hogy Mesterévé váltatok a potencializálásnak önmagatok felé. akkor eljön az ideje annak, hogy a világnak is elkezdjünk potencializálni... hogy ti a világ számára és minden egyéb civilizáció számára csináljátok. De mi végzünk majd egy alkalmi... valójában elég sokat fogunk majd csinálni a Föld, az emberiség és minden kapcsolódó dolog számára.

Csináljuk majd a Földközeli világok számára. Ez jópofa lesz. Utálok a Földközeli birodalmakat. (Adamus kacag) Ó, olyan sok szemét van ott, beszennyezte az energetikai szemét. A szenvedélyem feltisztítani azt. És az is a szenvedélyem, hogy benneteket rávegyelek a feltisztítására. (nevetés)

A Földközeli birodalmakba mennek azok a lények, akik meghaltak, hogy ott folytassák a kibillentségeik kijátszását. Elfelejtettétek, hogy a Földközeli világokon túl lehet haladni, vagy a kristály birodalmakba, vagy az angyali családodhoz. Ők ott lógnak és ezáltal ez a hely, miközben olyan szép volt régen mostanra...

Tudjátok, miért nem szeretem? Ti meg én, mi képesek voltunk odalátogatni. Képesek voltunk csak odaképzelné magunkat, ha épp szükségünk volt egy kis szünetre, amikor ki akartunk kicsit lépni a földi mindennapok szorításából. És ez egy szép és csendes hely volt, most meg tele van hulladékkal. Nem mehetsz oda többé - nem találsz ott csendes sarkot, a Földközeli világokban, hogy meghúzd magad. Itt egy kissé húzom a lábadat.

LINDA: Ez vicces volt?

„Potencializálás”

ADAMUS: Tehát potencializáljatok magatoknak. Végeztünk egy csoportos potencializálást, na igen, az frenetikus volt. Nem régebbe végeztünk egy csoportos potencializálást, talán emlékeztek. Beszéltünk a Földnek szánt energiáról. Elképeztük. Potentializáltunk új energiát a Föld számára. Beszéltünk erről a szennyezésről, az olajszivárgásról az Öbölben. Beszéltünk róla és arról, hogy attól függ, milyen perspektívából figyeljük, ez ráirányította a figyelmet az energiára, a szennyezésre és az emberi felelősségre a Föld irányában, merthogy Gaia elmenőben van. Nem holnap, de elmegy. Az embereknek kell magukra vállalniuk a felelősséget. a Földért.

Ez nem azt jelenti, hogy ez a kiömlés be lett volna tervezve, de szinte nem is alakulhatott volna másképp. Tehát végeztünk egy kis potencializálást - David ma említette is (utalván a Shoud előtti beszélgetésre) - és mi történt? Nos, mindenféle megpróbáltatáson keresztülmentek, hogy megállítsák. De nem tudták megállítani. Miért? Mert a világban túl erős volt a vágy arra, hogy halljanak erről a bajról és ez a baj további bajokat hozott felszínre - politikai zűréket, pénzügyi zűréket, kormányzati zűréket. Ezek a dolgok folytatódni fognak, különösen az elkövetkező pár évben, hogy tudatosodjanak.

Nos, tehát potencializáltunk. Nem erőltettünk egy bizonyos célt a világ többi részére, vagy bármelyik olajvállalatra, vagy földrajzi térségre. Mi potencializáltunk. Úgy is mondhatnánk, hogy kis tündérport hintettünk az összes átalakulási és alkímiai transzmutációs potenciálra. Beszórtuk alkímiai porral a potenciálokat, amit a csukott szemű mentális lények nem láttak meg.

Azzal, hogy beszórtuk a potenciálokat, segítettünk abban, hogy napvilágra kerüljenek. Semmit nem kellett választanunk. Csak behoztuk a figyelem középpontjába, a tudatosságba, majd továbbléptünk. Hagytuk, hadd legyen. Elképeztük. Ragyogóak voltak. Ragyogóak. Valójában azt gyanítottam, hogy sokan közületek titokban majd megpróbálják ráerőltetni az akaratukat a helyzetre, azt mondván: *Ó, megmentjük a delfinet, a bálnákat, a teknősöket és mindazt, ami sérülhetett ebben az olaj kiömlésben.* De őket ez nem izgatja! Egyébként is közülük sokan elmennek. Sok faj elmenőben van, hogy átadja helyét újaknak. Őket nem zavarja ez. Ez egy emberi elképezelés és cél.

Tehát elvégeztük ezt a potencializációt, és röviddel ezután most itt vagyunk. *Mi történt az olajjal?* Mi történt vele? Az óceán felszínén úszik? Jöttek az ufók és felszipantották? (nevetés) Ó, Cauldrét elég nagy bajba sodrom az összes ilyen ufós beszédemmel... De tényleg őszintén és bensőségesen fogunk róluk beszélni. Igen, van néhány nagyon konkrét véleményem róluk.

LINDA: Tényleg?

ADAMUS: Tényleg.

Tehát mi történt? Vajon az egésztest felszívták a szivattyúikkal? Nehezen hiszem. Nehezen hiszem. Nem, nem így történt. Elpárolgott volna? Számít ez? (Shaumbra mondja: Nem) Nem. Látjátok, az elme szeretne pörögni és azt mondja: *„Nos, mondd meg nekem pontosan, hogy mi történt.”* Megmondom nektek pontosan, hogy mi történt. Transzmutálódott. Átlényegült. Mi mást kellene még tudnotok? Ó, igen, talán szeretnétek a tényeket és a számokat, de valójában átlényegült. Egy részét kiszippantották, egy másik része pedig... Észrevettétek a híradásokat? Mindegyik hírszatomna

ugyanazt a félmérföldnyi területet mutatja és úgy állítják be, mintha az egész világ szennyezett lenne. Kedves Shaumbra, átlényegült, alkímia történt.

Nos, tudományosan mi történt? Nem igazán számít. Azt is mondhatjátok, hogy elpárolgott. Mondhatjátok, hogy egy részét megkötötték ezek a vegyi diszperziós anyagok. Azt is mondhatjátok, hogy egy másik része az óceán fenekén csücsül. Nem számít. Nem számít. Átlényegült és köszönjük, hogy megteremtettetek egyet a potenciálok közül.

Egy potenciált, amely nem erőltette a ti szándékotokat senkire, ám ez a potenciál azt mondta: „Hello! Az emberiség összes forrása, a Föld összes forrása, van egy ragyogó új módja annak, hogy mindezt hogyan csináljuk!” Azt sem kell tudnotok, hogy mi a tudományos, kémiai, vagy matematikai módja ennek. A potenciálok elképzelése nem megy bele mentális részletekbe, nem megy erre a szintre. Nem kell nektek sem. Nagyon fárasztó és unalmas. Csak képzelj el. Csak potencializáld és ezért az úgy is lesz. Valószínűleg fel kell kössétek a gatyátokat az elkövetkező 6-8 hónapban, amikor is erről a potencializálásról beszélünk majd, hogy miként történhet ez meg valóban és hogyan működhet ez valójában.

Most csinálunk egyet. Először is egyet, globális szinten, majd egyet az egyéni szinten. Potentializálni annyit tesz, mint elképzelni a potenciálokat. Amint ezt most itt a Föld számára végezzük, az emberiségért, emlékezzetek arra, hogy nem ragadunk ki egyet, hogy aztán rákényszerítsük. Csak képzelünk, talán szélesebb, ragyogóbb, varázslatosabb átalakulást hozó forgatókönyveket, mint amelyet a legtöbb ember el tud képzelni az elméjével. Ha nem tudják elképzelni, akkor általában nem is jelenik meg a potenciálok radar képernyőjén.

Nos, akkor most vegyünk egy mély lélegzetet és képzeljük el a potenciálokat.

(szünet)

Vessünk egy pillantást arra, hogy most mik az emberi gondok. Képzeljünk el egy potenciált...

(szünet) Próbálok most egy olyanra gondolni, amelynél valószínűleg gyors mellékhatásokra számíthatunk. Rendben, akkor most menjünk bele egy kis részecske fizikába. De nem kell róla semmit sem tudnotok. Nem kell fizikusnak lennetek.

Most jelenleg szeretné az emberiség megérteni azt, hogy az energia és a részecskék miként mozognak ki és be a feltételezett valóságból/ba. Mindig valóság; csak hogy nem látjátok mindig őket. Ám most segítene kiteljesíteni sok nagyon tudományos és kozmológiai kérdést. Részecske fizika. Látjátok, a részecske el tudja hagyni a valóságot és be tud oda lépni. Valójában nagyszerűen képes utazni, amit ti úgy mondanátok, hogy távolságot tesz meg pillanatok alatt. Nem oly régen felmerült a kérdés, vajon van-e a fénysebességen túl is sebesség? Igen, egyébként van.

Nos, itt tehát sok elme dolgozik ezen, ám annyira az elméjükben vannak. Képzeljünk el valami nagyszerűt. Mi van valójában az energia dinamikák középpontjában?

Nem kell semmit sem tudnotok kémiából, vagy matematikából, vagy fizikából és a hasonló tudományokból. És tulajdonképpen a nagy feltalálók egy része, a nagyszerű elmék egy része tényleg nem tud semmit ezekről, de el tudják képzelni.

Vegyünk egy lélegzetet és képzeljünk el nagyszerű új potenciálokat a részecske fizikusok számára, az energiamozgásokhoz, a működésükhöz. Vegyetek egy mély lélegzetet.

(hosszú szünet)

Itt van. Csak nem ismerték még fel. Szinte olyan, mintha ezek a haladó válaszok ott csücsültek volna a kispadon, elfelejtve, arra várva, hogy valaki elismerje, hogy tényleg elképesztő és ragyogó, ahogy az energia mozog és áramlik, ahogy a részecskék ki és be mozognak a különböző dimenziók között, a különböző valóság állapotban és a különböző potenciálok között.

Rendben, készen vagyunk. Nos, belenéznek majd a hírekbe olykor-olykor. Lehet, hogy elcsíptek

majd valami nagy áttörésről szóló hírt a részecske fizika témájában. Ez ilyen könnyű.

Személyessé tenni

Most akkor vigyük ezt a személyes szintre. A személyes szintre.

Potenciálok. Ez kezd keményebb lenni, mert itt vannak... szinte millió és millió labdákat látok, amelyek mindegyike különböző potenciálokat jelképez és mindegyik másként és másként tud a többivel együttműködni. Kombinálhatjátok a potenciálokat. Feldarabolhatjátok őket. Azt választhatjátok, amelyiket csak akarjátok. És az elme azt mondja: „*Nos, hogy működik ez az egész? És hogyan értsük meg ezt az egészet?*” Nem kell! Csak tapasztaljátok meg. Túlléptek az elmén. Túlléptek a lineáris és vízszintes áramláson most, hogy ebbe a függőleges új formára váltottatok. Ezek a potenciálok mind itt vannak az életek számára.

Régóta kérdezek benneteket, sokakat idegesítve vele, hogy mit akartok? Azért kérdeztem, mert ehhez a pillanathoz akartunk elérkezni. Mit akartok? És ha nem potencializáltok, ha nem képzelték és ha egyénileg, magatoknak nem választotok valamit, vagy legalább összekapcsolódnátok valamivel - igen, még csak ne is használjuk a választani kifejezést, hanem maradjunk a kapcsolódásnál -, azzal a potenciállal, amit igazán szeretnétek, akkor észrevétlen marad a dolog. Minden itt van. Gazdagság, ha épp az a fontos a számotokra, spirituális megvilágosodás, ha az a fontos.

Beszéltem nem oly rég egy csoporttal Salzburgban és megkérdeztem tőlük ugyanezt a kérdést. Mit akarsz? Mit szeretnél? Rengeteg különböző válasz, aranyos válaszok. Elmondtam nekik, hogy én mire vágnék, ha az ő helyükben lennék, amiben nem vagyok, mert Vagyok, Aki vagyok. Ha választanom kellene bármiből is, ezek közül a különböző dolgok közül, mit választanék most? Szerintetek mit? Vakációt? (kuncogás)

SHAUMBRA: Egy pohár bort.

ADAMUS: Pohár bort. Az könnyű. Ezt meg fogom valósítani. Tisztaság. Tisztaság. Nem érdekelnek a kincsek és benneteket sem kellene, hogy érdekeljenek. Itt vannak, de ha nem vagytok világosak, tiszták, akkor sohasem fogjátok megtudni, hogy itt vannak. Megvilágosodás. Már most megvilágosodtatok, csak épp nem vagytok tisztában vele. (nevetés)

Minden itt van. Minden potenciál. A világosság és a tisztaság a lényeg.

Nos, tehát itt vagytok ezen a ponton az életekben, átlépve ezen, haladva, akárhogy is nevezzétek. Már nem csak várván ezt a határvonalon. Már átléptetek, épp itt vagytok. *Mit akartok?* (Valaki azt mondja: Tisztaságot) Ez az én választásom. Te nem kaphatod meg. (nevetés) Mit akartok magatoknak?

Mondjuk...kilenc perccel van hátra, hogy meghozzátok életek döntését.

LINDA: Te odafigyelsz az időre?

ADAMUS: Igen, randim van.

LINDA: Oh! Húha!

ADAMUS: Majd később mesélek róla.

LINDA: Önmagaddal?

ADAMUS: Ó, nem, rengeteg meghívásom van.

Nos, kedves Shaumbra, (rövid szünet) Kedves Shaumbra, hol is tartottunk? Már a randimon jár az eszem.(nevetés) Most csinálom majd egy kis megvalósítást a fizikai valóságba ma éjjel, ha értitek,

mire gondolok.(nevetés)

Nos, ezek tehát dolgok... igen, a tisztaság, köszönöm. Hívom a saját tisztaságomat! Három dolog, amelyet tényleg nem vihetsz magaddal egyébként ebbe a tapasztalatba és lesznek köztetek, akik megpróbálják. Itt lesz ez egy kissé döcögős.

Három dolog: Az első: ezeket leírom. Három dolog, amit nem vihetsz magaddal a felébredésedbe.

Az első: Ezt valószínűleg kitalálhattátok: a kétely. A haladó tudatosságban nem igazán működik. Tényleg nem, egy ostoba játék. A kétség egy Régi Energiás rezgésen alapuló dolog. „*Tisztelni fogom magam. Kétkedni fogok magamban. Tisztelni fogom magam. Kétkedni fogok magamban. Szeret engem, utál engem.*” Egyfajta játékként használtátok, hogy mozgásban tartsatok dolgokat, de a kétség nem néz ki valami jól az Új Energiában. Ki lesz onnan rúgva. El lesz utasítva, majd azt mondjátok: „*Látjátok, tudtam, hogy valamit rosszul tettem.*” Ez egy önbeteljesítő jóslat. Nincs értelme, nincs eredménye annak, ha kétkedtek magatokban, csak a folyamatos kétség. Tehát jussatok túl a kétségen. Tényleg. Talán a legfontosabb dolog, amit átadhatok nektek. A kétség nem működik.

Ehhez szorosan kapcsolódva - a Makyo sem működik valami jól. Makyo.Makyo. Spirituális lószar. Miért van az embereknek, miért van néhányatoknak Makyo-ja? Mert kétkedtek magatokban. Tudjátok, mit csináltok, amikor kétkedtek magatokban? Előjöttök mindezzel a szarral. Az összes kis skatulyával, közhellyel és kis mondásokkal, nos, ezekkel a lószarokkal. És azt mondjátok magatoknak, hogy spirituálisak vagytok: Hát nem!

A spirituális annyira elavult. Tényleg az. Ez csak egy rossz kifogás volt arra, hogy az elmétekben lehettek és jobbnak mutathattátok magatokat, mint a többiek, mert végső soron tényleg kétkedtetek magatokban. Nem áll jól nektek.

Telítődtem életeken keresztül a spirituális vezetőket illetően, a spirituális masztrbációból és a spirituális félrevezetésben. Miért nem mondja valaki mindenkinek azt, hogy Te is Isten vagy? Ennyi - Pont. Kész. Az vagy. Tudod.

És mentálissá válik. Tényleg az elmének a dolga lesz ez az egész spirituális utazás és az elme pedig valami nagy misztikumot keres benne. Pedig nincs benne. Nincs. A misztikum az egyszerűség, valójában. Az Isten egyszerű. Isten tiszta. Semmi bonyolult nincs istenben, egy napon majd azt mondod: „*Ó, Adamus, ezt mondtad nekem évekkkel ezelőtt Coal Creek Canyonban, Fogalmam sem volt arról, amiről beszéltél. Most már értem.*” Egyszerűség. Ez Isten. Ez az.

Tehát nem viheted a kétséget, nem viheted a makyot és ezt most ennyiben is hagyom. Nincs harmadik dolog.

LINDA: Na, ugyan!

ADAMUS: Nem, nem, csak kettő... Tényleg szeretnék most ezekkel foglalkozni.

Szóval menjünk a potenciálokba, a *ti* potenciáljaitokba. Nem én teremtettem őket. Nem Isten teremtette őket és nem is Kuthumi. Ezek mind a *ti* potenciáljaitok. Valahol az út során, egy dinamika a lényetek középpontjában az buborékolta ezeket ki önmagából, átadván ezeket.

Még egy megjegyzést teszek erről. Amikor elhagytátok a Tűzfalat, amikor otthagytátok a Mennyet, a Minden Ami Van-t, akárhogy is hívjátok, amikor otthagytátok, hogy egy tiszta szuverén lényé váljatok, amikor átmentetek a Tűzfalon, elképzeltétek az összes potenciálját mindannak, ami az Otthonon kívül veletek valaha történni fog, az Első Körön kívül. Ezért volt az olyan szörnyű érzés. Azt éreztétek, mintha milliónyi darabkára estetek volna, hiszen hirtelenjében mindent megtapasztaltatok, minden potenciált, amely valaha létezett. Az összes variációt, ismétlést - annak a potenciáljait, hogy akár igent vagy nemet mondasz-e majd egy adott pillanatban, annak a potenciálját, hogy azt választod-e, hogy veszel egy lélegzetet vagy nem. Mindezt megtapasztaltad,

amikor keresztülmentél a Tűzfalon.

Nos, talán nem az összeset. Eddig a pillanatig az összeset.

Most az történik - és ez egy fontos elem lesz a számotokra -, hogy hirtelen felismeritek, hogy nem tapasztalhattátok meg az összes potenciált, különben eljutottatok volna egy olyan pontra - mondjuk abba a pontba, ahol a Vagyok és az Új Energia egybeolvad -, ahol vannak olyan potenciálok, amelyeket soha nem tudtatok volna elképzelni, sem ti, sem Isten. Teljesen új potenciálok, amelyeket soha nem képzeltetek el, még Isten szent szívében sem.

Azt a mindent! Itt most abba kellene hagyjuk, de még van egy percünk.

Vegyetek egy mély lélegzetet és érezzétek és képzeljétek el a Vagyok minőségek potenciáljait - az összes potenciált, amelyet feljegyeztek és mindazokat, amelyek ezután a pillanat után következnek - önmagatoknak. Nem valami messzi tájon, hanem itt. Ebben az elképesztő teremtésben, amely te vagy. Az emberi és isteni eme elképesztő teremtésében, ebben, amiért az ET-k és az UFÓ-k megvesznek, hogy bárcsak az övék lenne, de a tiétek, amiért csorgatják a nyálukat, mert annyira szeretnék, hogy ők is emberiek és isteniek legyenek és ennyire valódiak, hogy legyen egy elméjük és valóban megérthessék a Vagyok létezését.

Képzeld el az összes potenciált. Csak érezd őket.

Vagyok, Aki vagyok és ezzel tudd, hogy minden jól van minden teremtésben és hogy most egy kicsit még jobb lett.

Adios!

Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

*(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin
GIRO: 10700244-10377703-53200008)*

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalon](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) ,olykor Kuthumitól, újabban pedig leginkább Adamus St.Germaintól, vagyis 2009 szeptemberétől új nevéen: Adamustól, veszi át, és továbbítja az emberek felé. Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatolmácsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozóit nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzókként és tanítókként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhozás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzó vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu